

ชื่อเรื่องวิจัย ความรู้และพฤติกรรมการใช้ยาต้านจุลชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้วิจัย ณัฐวรรณ สุวรรณ อัจฉราพร ศรีภูษณาพรณ

บทคัดย่อ

ยาต้านจุลชีพเป็นกลุ่มยาที่มีการใช้สูง การใช้ยากลุ่มนี้ก่อให้เกิดปัญหาการแพ้ยา และเชื้อจุลชีพดื้อยา ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายและนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญ การมีความรู้และพฤติกรรมที่ถูกต้อง สามารถช่วยลดปัญหาจากการได้รับอันตรายจากยากลุ่มนี้ได้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้และพฤติกรรมการใช้ยาต้านจุลชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และพฤติกรรมการใช้ยาต้านจุลชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และเคยใช้ยาต้านจุลชีพแบบรับประทาน จำนวน 385 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ความรู้ในการใช้ยาต้านจุลชีพ และพฤติกรรมในการใช้ยาต้านจุลชีพ แบบสอบถามด้านความรู้และพฤติกรรม มีค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามเท่ากับ 1.00 และ 1.00 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นโดยวิธีคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ของแบบสอบถามด้านความรู้ในการใช้ยาต้านจุลชีพ เท่ากับ .69 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามด้านพฤติกรรมในการใช้ยาต้านจุลชีพ เท่ากับ .64 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงอันดับแบบสเปียร์แมน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้และพฤติกรรมในการใช้ยาต้านจุลชีพโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ และปานกลาง ตามลำดับ ความรู้ในการใช้ยาต้านจุลชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมในการใช้ยาต้านจุลชีพ ($r_s = .407, p < .01$) ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การมีความรู้ที่ถูกต้องมีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมการใช้ยาที่ถูกต้อง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมด้านความรู้เกี่ยวกับการใช้ยาต้านจุลชีพ เพื่อให้มีพฤติกรรมการใช้ยาที่เหมาะสมต่อไป